

[Elna Munch.]

efter hvilken Forsvarsministeren bemyndigedes til at afhænde Marinehospitalet. Det har sikkert været en meget fornøjelig Bemyndigelse for Forsvarsministeren. Man har prøvet paa at afhænde Marinehospitalet til Københavns Kommune, men denne sagde: Hus forbi. Mange har sikkert funderet paa, hvad der egentlig var sket med det udmærkede Hospital, der til Trods for Hospitalsnøden i København ikke blev brugt efter sin Hensigt, og det er derfor af Interesse at læse Sundhedsstyrelsens Skildring af, hvad man i sin Fortvivelse har maattet ty til at anbringe i dette Hospital.

Vi faar at vide, at der i Kælderen findes dels Arbejdsstuer for de arbejdsløse, dels Vinterlejr for Spejderkorps. I det udmærkede indrettede Køkken er der Børstebinderi, i den fortrinlige Badeanstalt er der Spejderkorps med hele deres Oppakning. Endvidere er der Daghjem for Børn, en Væveskole og private Boliger. Operationsstuen staa imidlertid tom, den har end ikke Spejderne turdet binde an med.

Samtidig med, at Bygningen naturligvis ved denne mangeartede Brug i nogen Grad forfalder, tabes der hvert Aar 6 000—7 000 Kr. paa den. Nu mente den ærede Ordfører for Venstre, at det vilde blive for dyrt at istandsætte den. Der siges jo fra Sundhedsstyrelsens Side, at endnu er den ikke blevet saa forfalden, at det vil koste særlig meget at gøre den i Stand, men jo flere Aar man lader den staa ubrugt eller udnytter den paa den Maade, som nu er Tilfældet, des mere vil den selvfølgelig forfalde, og des dyrere vil det blive en Gang at gøre den i Stand.

Lad mig lige minde om, hvorledes det er gaaet med Inventaret, da Hospitalet skulde tømmes. Man skulde egentlig tro, at da Patienterne lige skulde flyttes fra det ene Hospital over til det andet, kunde de tage deres Senge og Sengetøj og andet Udstyr med sig, for saa vidt det var i brugelig Stand. Men nej, der blev anskaffet nyt til det nye Hospital, og man holdt Auktion over Sagerne paa Marinehospitalet, hvor Marinens Personale for en Slik kunde købe et fortrinligt Udstyr, dog saaledes at Officererne valgte først og derefter de andre efter deres Rang. Nu skal der sandsynligvis anskaffes nyt igen.

Ved Vedtagelsen af Loven om Hospitalet paa Tagensvej blev der givet et Par Løfteparagraffer til Rigshospitalet, hvor der var stærk Trang til Udvidelse af Poliklinikkerne og Øre-, Næse- og Halsafdelingen og

til en psykiatrisk Afdeling. Forholdene paa Øre-, Næse- og Halsafdelingen og paa Poliklinikkerne er i Øjeblikket fuldkommen uforsvarlige, og en psykiatrisk Afdeling er absolut paakrævet. Forholdet har været det, at Københavns Kommune paa Kommunehospitalets 6te Afdeling har paataget sig den Undervisning af Studenterne, som tilkommer Staten. Det er en gammel Ordning, man har med Københavns Kommune, men den kan ikke mere opretholdes, fordi 6te Afdeling er saa fuldkommen overbelastet, at man endog maa anbringe Patienter paa Gangene; at det overhovedet er gaaet saa længe, skyldes efter Sigende en ganske overordentlig stor Indsats fra Sygeplejerskerens Side.

Nu kan Københavns Kommune altsaa ikke mere skaffe Plads til Patienterne, og hvis det Forslag, der her foreligger, hvorefter Københavns Kommune skal participere i den nye psykiatriske Afdeling, ikke gennemføres i en nær Fremtid, tør man vist forudsige, at København maa løse Spørgsmaalet paa egen Haand. Det vil derfor være i høj Grad heldigt at faa gennemført Opførelsen af en psykiatrisk Afdeling paa Henrik Harpestrengs Vej.

Det foreliggende Forslag gaar tillige ud paa at løse Spørgsmaalet om Poliklinikkerne og Øre-, Næse- og Halsafdelingen paa en tilfredsstillende Maade. Hospitalet paa Tagensvej blev jo i sin Tid bygget alene til Soldater. Et stor Hospital var den Gang paakrævet, fordi der var mange Soldater. Forholdet er nu fuldkommen forandret; der er ikke nær saa mange Soldater i København, og der behøves derfor ikke saa stor Hospitalsplads. Men fra militær Side har man haft vanskeligt ved at slippe Tanken om at anvende det store Hospital paa Tagensvej til militært Brug. Man klamrede sig til Tanken om at beholde det, og man fik derfor i 1928 den Ordning, at man skulde gøre Hospitalet dels civilt, dels militært, idet man jo maatte indrømme, at Soldaterne ikke helt kunde udfylde Rammen, og der blev oprettet nogle civile Afdelinger derude.

Under den Diskussion, der fandt Sted den Gang om Hospitalet paa Tagensvej, har jeg hævdet, at man maatte kunne nøjes med Marinehospitalet og Epidemihospitalet til Soldaterne. Erfaringerne har givet mig Ret. Epidemihospitalet er saa svagt belagt, at Københavns Kommune har anbragt en Del af sine Patienter derude, og nu hævder Sundhedsstyrelsen, at Hospitalet paa Tagensvej ikke er tilstrækkelig udnyttet, og at